

I. Indledning

Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, EKSF, oprettedes den 25. juli 1952 og er det ældste af de tre europæiske fællesskaber. EKSF-traktaten adskiller sig i visse henseender fra EØF-traktaten. Den omfatter alene en bestemt økonomisk sektor, bestemt af det vareområde, som omfattes af det fælles kul- og stålmarked. I Annex I til traktaten angives dette vareområde således:

Kul, koks og stenkulsbriketter
 Brunkul og brunkulsbriketter
 Jern- og manganmalm
 Jern- og stålskrot
 Råjern, ferromangan
 Ingots, halvfabrikata og valset stål undtagen legeret stål.

Endvidere adskiller EKSF-traktaten sig fra EØF-traktaten ved, at selve traktatteksten i større omfang end for EØF-traktatens vedkommende indeholder umiddelbart anvendelige regler. Indtil 1. juli 1967 bestod for hver af de tre europæiske fællesskaber særskilte Råd og Kommissioner, der for EKSF's vedkommende benævnes Den høje Myndighed. Ved den såkaldte fusionstraktats ikrafttræden den 1. juli 1967 oprettedes ét fælles Råd og én fælles Kommission for de tre fællesskaber. De beføjelser, som EKSF-traktaten tillægger henholdsvis Råd og Den høje Myndighed, udøves herefter af det fælles Råd og den fælles Kommission. Det bemærkes herved, at institutionerne af EKSF-traktaten tillægges beføjelser under en lidt anden fordeling end tilfældet er ved de to andre fællesskabstraktater, idet Kommissionen gennemgående har en mere selvstændig kompetence.

Det bemærkes, at EKSF-traktaten benytter ordet henstillinger for den form for afgørelser, der med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for de medlemsstater, de rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder selv at bestemme form og midler for gennemførelsen. Tilsvarende afgørelser benævnes direktiver i EØF-traktaten.

II. Traktatens indhold

I det følgende omtales de vigtigste bestemmelser i traktaten om det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF).

Første del Målsætning

Ifølge artikel 2 er EKSF's formål at bidrage til den økonomiske udvikling og stigning i beskæftigelsen og levestandarden inden for Fællesskabet i overensstemmelse med medlemsstaternes almindelige økonomi ved at etablere fælles marked for kul og stål. Artikel 3 nævner en række hovedpunkter i den almindelige målsætning, herunder at overvåge fællesmarkedets forsyning under hensyn til tredjelandes behov og sikre lige adgang til produktionskilderne for alle forbrugere i fællesmarkedet samt overvåge rimelig prisdannelse og vilkår for virksomhederne og fremme forbedring af arbejdernes levevilkår. Artikel 4 omtaler en række forhold, som er uforenelige med det fælles marked og dermed forbudte, såsom: Import- og eksportafgifter og lign. samt kvantitative restriktioner for kul og stål. Diskriminerende forholdsregler eller praksis mellem producenter, mellem købere eller mellem forbrugere. Subsidier eller statsstøtte under enhver form samt endelig restriktiv praksis som kan føre til opdeling eller udnyttelse af markedet. Ifølge artikel 5 skal Fællesskabet under de i traktaten fastsatte betingelser opfylde sin opgave ved anvendelse af begrænsede indgreb og med mindst mulig administration. Med henblik herpå skal Fællesskabet bl. a. tilvejebringe oplysninger, opstille målsætninger, yde bistand til investeringer og tilpasningsudgifter samt sikre normale konkurrenceforhold og kun foretage indgreb i produktion og markedet, når forholdene gør det nødvendigt.

Anden del Fællesskabets organer

Kapitel 1

Ifølge artikel 7 består Fællesskabets organer af Den høje Myndighed, Den fælles Forsam-